

Rapport från SM i viltspår 2010

SM-uttagning Isbo 2010-07-04, väldigt varmt men ändå mulet, två startande, båda från Gävle, Torbjörn Holmgren och jag, vi kom samtidigt till Isbo, Torbjörn hade sin fru och extra hund med sig, Smilla löpte ju så vi stannade en bit ifrån. Roland skötte om lottning av startordning, Vi startade som 2:a. Vi satt och pustade och äntligen kom ett skott och så ett skott till och snart var det dags för oss. Två svettiga domare, Bernt Jansson och Gunilla Jonsson, pustade kanske en minut och sa sedan, nu går vi. Med Bernt i täten bar det iväg genom skogen i högt tempo. Vid en kraftledning satt två snitslar med 30 meters mellanrum. Mellan dessa skall finnas ett spår, sök reda på det och följ det fram till klöven sa Bernt. Ok, jag selade på Smilla och på 43 sekunder hade hon spåret och det bar iväg genom skog och mark, Jätteroligt, vi var arbetsugna både hon och jag, varmt var det och vid ett tillfälle stannade jag och vattnade Smilla. Bra sa domarna. Iväg igen, vi irrade hit och dit men äntligen sa Bernt att nu får ni stanna för nu smäller det, inga problem, iväg igen när Bernt gett klartecken och efter en kort stund fick vi stanna igen. En smäll till utan problem och iväg mot slutmålet, en liten rådjursklöv, en varm och lycklig hund och husse. Frågade domarna om Smilla fick bära klöven tillbaka, ja självklart sa dom, då slipper vi bära. Så med svans och huvud högt gick hon först av alla tillbaka till Bernts hus där vi så småningom fick veta att vi skulle representera Gävleborg vid SM i Nyköping de 7-8 augusti 2010. Noggrann genomgång av domarna hur vi betett oss i skogen. Smilla hade väl gått skapligt men hon hade inte markerat spårlegorna som vi tränat så mycket på. Däremot markerade hon vissa ställen med bloddroppar på. Som gräddes på moset fick vi domarnas karta med inlägg hur Smilla gått och hur hon jobbat, fantastiskt bra att i lugn och ro hemma få titta och kolla gång på gång och även kunna visa matte. Torbjörn sa att han skulle sätta upp sin karta på kontoret.. Å... vilken bra dag.

SM Nävekvarn. 7 och 8 aug. O så fint där var, ligger vid inloppet till Bråviken med all tänkbar service, vi blev inkvarterade på ett vandrarhem utan problem.

Kl 14 på lördag skulle vi träffas och så småningom hade alla kommit. Kaffedrickning och Jan-Olov Thunberg, provledare samt Gunnar Gustavsson, kommisarie och Christina Eriksson, viltsp.ansvarig hälsade oss välkomna och gav lite kort information om upplägget.

Inkvartering, umgänge, träffa tidigare medtävlare, jättetrevligt. Lite regnigt gör ju ingenting. Grillfest på kvällen kl 19, sedan sova. Uppe tidigt, städa ur vandrarhemmet, åka till en skjutbana nånstans. Där märkte jag nerver, åkte fel ett par svängar men kom fram i tid till frukost och väntan på domarlottning

Klockan 0900. Vilket upplägg, 28 domare, 14 skyttar och några ytterligare funktionärer samt 14 taggade SM-deltagare. På ett bord låg 14 papper med en lerduva på varje. Man började med att rada upp och presentera de 14 huvuddomarna. Så fick var och en i turordning gå fram och ta var sin lerduva och innuti lerduvan stod ett nummer, vi drog nummer 4, vilket innebar domare nummer 4. När alla var klara fick vi söka kontakt och hälsa på domaren Thunberg, och där anslöt domare nummer 2, Bert Nilsson, SSRK viltspårsansvarig centralt, samt skytten Förutsättningarna för provet meddelades av provledaren Jan-Olof Thunberg. En mindre älg hade blivit påkörd i skogen. Se till att självständigt göra ett gott eftersök. Domarna kommer inte att säga nånting.....

Vi följde våra domare in i skogen några kilometers. Där fick vi veta att en älg blivit påkörd mellan två snitslar och att den skadade mindre älgen försvunnit åt ett visst håll. Domarna och skytten konfererade, kollade sina GPS-ar och skytten försvann, domaren sa, sätt igång.

Jag selade på Smilla som hade vetat det här i ett par dagar och bad henne att sakta och lugnt kolla längs vägen vart älgen gått, inga problem, det bar iväg ut i skogen, inga som helst snitslar eller märken, nuförtiden är det GPS som gäller. Smilla jobbade på lugnt och fint och körde ner huvudet i nånting som jag bedömde som sårlega, så jag körde också ner huvudet utan att hitta något speciellt. Så fortsatte vi, ibland var domarna nära, ibland långt ifrån, ibland gick spåret upp på höga bergknallar och däremellan ner i knädjupa vattensamlingar. Efter så där 35 minuter small 3 snabba skott någonstans framför oss, normalt kollar man passivitet hos hunden, jag tittade på domaren, han tittade tillbaka helt nollställd i ansiktet. Vi fortsatte spåret, kom ner på en väg där vi såg en skytt ca 50 meter bort. Jag bedömde att vi går och pratar med skytten, ja sa Smilla det kan vi väl. Jag frågade skytten om det var han som skjutit och vad han skjutit på. Jo han hade skjutit på en liten älgdjur och den hade fortsatt över vägen och in i skogen. Såg du om älgen var skadad när den kom? Ja den haltade. Tecknade den för dina skott? Ja, helt klart. Jag bedömde att detta var den älg vi sökte och gav klartecken till Smilla, -spåra-. Det bar iväg, lite hit och lite dit, vi hittade en klöv och tyckte det var bra, domaren såg ut som ett åskmoln och vi gick tillbaka och när vi närmade oss den plats är skytten stod, bad domaren att jag skulle stanna hunden. Jag kände hur rodnaden spred sig, då jag insåg att vi spårat fel älg. Ja det var det jag ville höra, sa domaren, vi gick tillbaka till det gamla spåret och jag bad Smilla att ta upp spåret igen, ja det kan jag väl sa hon och det bar iväg igen en sväng genom skogen där hon hittade nästa klöv efter den mindre älgen som blivit påkörd. Gissa om jag kände mig skamsen. Nu gick det att prata med domarna igen, dom skrattade och sa att det är så vanligt att skjuta på fel djur vid ett riktigt eftersök. Ja, jag vet det sa jag. Tillbaka till Nävekvärn och en lång väntan, där alla berättade sin version av spåren som ju alla var likadana och startade samtidigt, det var inte bara jag som hade gjort misstag, men några hade bedömt rätt i den beskrivna situationen. Domarkollegium i matsalen, 28 domare och 14 skyttar skulle enas om resultatet. Äntligen skulle vi äta lunch, sen skulle vi

dricka kaffe och därefter prisutdelning, jag satt där och visste vad jag gjort, jag tyckte nog att Smilla gått bra men ändå. På 14:e plats kom----- och så vidare ner till och med 4:e plats, jag trodde inte det var sant. Vi tre som var kvar kallades fram och fick beröm och kritik och vi blev 2:a. Jag är mycket stolt och glad över vår andra plats i SM 2010. Fina priser också, vi fick en stor gjuten urna. En av dom sista som tillverkades vid Nävekvarns bruk, som lades ner i år. Dessutom en försäkring för veterinärkostnader under ett år, samt inte minst, den erfarenhet jag har med mig att tillämpa vid ett verkligt eftersök. En mycket givande viltspårhelg!

Det vore roligt om flera i Gävleborg deltar i viltspår, det är ytterligt stimulerande att arbeta tillsammans med sin hund. Jag kan nämna att i Östra var det 76 hundar som tävlade i sin uttagning till SM.

Väl mött i skogen, Smilla och Lennart

